

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΛΕΙΔΑΡΙΘΜΟΣ

F E D R A E G E A

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ
ΤΗΣ
ΔΥΝΑΜΕΙΣ

ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΜΑΓΕΙΑΣ I

Περιεχόμενα

Ο δάσκαλος.....	7
Η βασίλισσα	15
Ο προδότης	33
Ο Βάλτος της Λησμονιάς.....	44
Ο Φοντίρ	54
Ο Λεόν	68
Το Κάστρο της Λησμονιάς.....	76
Η φυγή.....	93
Στο ξέφωτο.....	106
Τα ορυχεία	119
Ο αποχαιρετισμός.....	130
Η συνομιλία	139
Η επίθεση.....	150
Ο Φύλακας του Βιβλίου.....	157
Ο Τρενς	176
Η βασίλισσα σε κίνδυνο	186

Οι επίτροποι	199
Η Γοργόνα	209
Το ταξίδι.....	219
Ο αιχμάλωτος	237
Το πανεπιστήμιο	250
Η βιβλιοθήκη.....	258
Εκμυστηρεύσεις	267
Φόριεν.....	278
Μελάιρα.....	291
Αλεσίρ	300
Η παγίδα	315
Νέα επιδείνωση	329
Ο Σκουλ.....	341
Το Βιβλίο της Δύναμης	354
Ευχαριστίες	365

Ο δάσκαλος

Σήμανε δύο κάποιο μακρινό ρολόι του παλατιού και ακριβώς στην ώρα του, όπως κάθε μέρα, ο δάσκαλος Σκόπο, σύμβουλος της βασίλισσας, μπήκε στη βιβλιοθήκη. Μετά από αρκετά λεπτά εμφανίστηκε ο πρώτος μαθητής, ενώ πέρασαν τουλάχιστον άλλοι είκοσι μέχρι να μαζευτούν όλοι – δηλαδή όλοι όσοι ήθελαν να παρακολουθήσουν το μάθημα, αφού σπανίως η τάξη είχε απαρτία.

«Διόρθωσα τις εργασίες σας» ανακοίνωσε ο δάσκαλος.

«Εγώ ακόμα δεν έχω τελειώσει τη δική μου» είπε ένας μαθητής, «αύριο όμως θα τη φέρω».

«Καλώς, θα την περιμένω οπωσδήποτε αύριο».

Η νεαρή κοκκινομάλλα Κσαρ Ρόαν, που παρακολουθούσε κρυφά το μάθημα μέσα από ένα μυστικό πέρασμα, ήξερε πως αυτό δεν ήταν αλήθεια. Και το κακό ήταν ότι και οι υπόλοιποι το ήξεραν. Ακόμα κι αν δεν παρέδιδαν τις εργασίες τους στο δάσκαλο την επόμενη μέρα ή ακόμα κι αν δεν του τις έφερναν ποτέ, δεν θα γινόταν τίποτα απολύτως. Και πράγματι, μόνο η μισή τάξη είχε παραδώσει τις ασκήσεις και ο δάσκαλος δεν διέθετε κανένα ακαδημαϊκό μέσο για να τους υποχρεώσει να το κάνουν.

Ο Σκόπο άρχισε να μοιράζει τις διορθωμένες εργασίες σχολιάζοντας τα λάθη που είχε εντοπίσει, που δεν ήταν και λίγα. Η Κσαρ Ρόαν τον άκουγε και η καρδιά της πήγαινε να σπάσει από αγωνία. Ήταν μεγάλο το ρίσκο που έπαιρνε παρακολουθώντας τα μαθήματα μαγείας, γιατί συνέπιπταν με το ωράριο της δουλειάς της. Εκείνο το απόγευμα ο κίνδυνος ήταν ακόμα μεγαλύτερος, γιατί μόλις είχαν φτάσει οι ανησυχητικές ειδήσεις για την προέλαση των στρατευμάτων των Αγρίων και στο τμήμα όπου εργαζόταν θα μπορούσαν να προσέξουν πως έλειπε.

Είχε όμως τους λόγους της που δεν ήθελε να χάσει το συγκεκριμένο μάθημα. Την προηγούμενη μέρα είχε κάνει μια τρέλα. Μόλις είδε το δάσκαλο να φεύγει για λίγο αφήνοντας πάνω στο γραφείο της βιβλιοθήκης τις αδιόρθωτες ακόμα εργασίες, έβαλε και τη δική της ανάμεσα στις άλλες, φυσικά χωρίς όνομα. Ήταν η δεύτερη φορά που έκανε κάτι τέτοιο, αλλά την προηγούμενη φορά, δυο χρόνια πριν, το επίτεδό της ήταν ακόμα αρκετά χαμηλό και ο Σκόπο υπέθεσε ότι η εργασία ανήκε σε κάποιο μαθητή που είχε ξεχάσει να γράψει το όνομά του. Αργότερα, εκμεταλλευόμενη πάλι μια στιγμή που δεν πρόσεχε κανείς, η Κσαρ είχε καταφέρει να πάρει πίσω την εργασία, διορθωμένη από το δάσκαλο με κόκκινο μελάνι. Ωστόσο, αυτή τη φορά ήξερε πως είχε προοδεύσει πολύ και πως κανένας από τους άλλους μαθητές δεν θα μπορούσε να είχε κάνει παρόμοια εργασία.

«Ορίστε» είπε ο δάσκαλος, δίνοντας σε κάποιο μαθητή μερικές περγαμηνές. «Θα πρέπει να προσέξεις περισσότερο τα σύμβολα στις μαγικές φόρμουλες. Σου λείπουν σχεδόν όλα. Σε αυτό το επίπεδο θα έπρεπε να τα ξέρεις».

«Τα ξέρω» απάντησε ο μαθητής με κάποια αναίδεια, «αλλά δεν είχα όρεξη να τα γράψω».

Ο ίδιος νεαρός, πριν μια εβδομάδα, είχε πει στο δάσκαλο πως το μάθημα δεν παρουσίαζε κανένα ενδιαφέρον και πως δεν έβρισκε κανένα λόγο να το μελετήσει.

Ο Σκόπο αναστέναξε. Κοίταξε ολόκληρη την τάξη. Η Κσαρ θαύμαζε την απεριόριστη υπομονή που έδειχνε ο δάσκαλος. Παρατήρησε και η ίδια με τη σειρά της την ομάδα αυτών των κακομαθημένων και βαριεστημένων νεαρών. Όλοι τους φορούσαν επιδεικτικά όμορφες πολύτιμες πέτρες –μεγάλα διαμάντια, ρουμπίνια και σμαράγδια–, χωρίς τις οποίες δεν μπορούσαν να κάνουν ξόρκια, πιστεύοντας πως όσο μεγαλύτερες ήταν οι πέτρες τόσο καλύτερα αποτελέσματα θα είχαν. Αλλά η Κσαρ Ρόαν, με το μικρό ρουμπίνι στο χρυσό της δαχτυλίδι, που της είχε κοστίσει όλες της τις οικονομίες, κατάφερνε να κάνει μαγικά κόλπα καλύτερα από τον καθένα τους.

Μερικά χρόνια πριν, το πανεπιστήμιο είχε καταστραφεί από τους Άγριους. Είχε ακολουθήσει σφαγή καθηγητών και μαθητών, από την οποία δεν είχε βγει κανένας ζωντανός. Από τότε ο πόλεμος είχε αγριέψει και όλοι ήταν απαραίτητοι για τους Τομείς· τουλάχιστον όλοι όσοι ήταν ικανοί να κάνουν μια χρήσιμη δουλειά. Θεωρητικά, το μάθημα του Σκόπο το παρακολουθούσαν οι νεαροί μάγοι που επιθυμούσαν να συνεχίσουν την εκπαίδευσή τους, αλλά στην πραγματικότητα το παρακολουθούσαν μόνο εκείνοι που δεν είχαν καταφέρει να βρουν μια θέση στους Τομείς της Διοίκησης του Βέκιον.

«Μου φαίνεται πως θεωρείτε τα σύμβολα στις μαγικές φόρμουλες ένα ασήμαντο διακοσμητικό στοιχείο που μπορείτε να το παραλείπετε όποτε θέλετε» είπε ο δάσκαλος Σκόπο. «Όμως τα σύμβολα είναι σημαντικά. Μας δείχνουν για ποιο ξόρκι πρόκειται. Και κάτι ακόμα. Πρόσεξα μερικές συντετμημένες λέξεις. Δεν είναι τόσο δύσκολο

να γράφετε ολόκληρες τις λέξεις. Όταν ανταλλάσσετε σημειώσεις μεταξύ σας, μπορείτε να κάνετε ό,τι σας αρέσει. Αλλά σε εργασία του μαθήματος να κάνετε τον κόπο να γράφετε σε σωστά βεκιανά».

Ο δάσκαλος εξακολούθησε να μοιράζει τις εργασίες μέχρι που του έμεινε μία, την οποία σκόπιμα είχε αφήσει για το τέλος.

«Ποιος δεν έχει πάρει πίσω την εργασία του;» ρώτησε ο Σκόπο. Κανένας δεν απάντησε. Η καρδιά της Κσαρ χτυπούσε τόσο δυνατά που φοβόταν πως θα ακουστεί στη βιβλιοθήκη. «Κάποιος από εσάς μου την παρέδωσε χωρίς να γράψει το όνομά του». Σιωπή. «Μάλλον ανήκει σε κάποιον που δεν έχει έρθει σήμερα. Κρίμα, γιατί είχα πολύ καιρό να δω κάτι τόσο καλό».

Μέσα στην κρυψώνα της η Κσαρ έλαμψε από ευχαρίστηση.

«Άκουσες, Κιμ;» ψιθύρισε η νεαρή στον ασπρόμαυρο γάτο που τη συντρόφευε. «Του άρεσε».

«Λοιπόν» συνέχισε ο δάσκαλος, «πρόκειται για μια θαυμάσια εργασία, που δίνει μια πολύ πρωτότυπη λύση στο πρόβλημα. Ίσως λίγο εξεζητημένη, αλλά αν ξέρει κανείς πώς να τη φέρει σε πέρας είναι πολύ αποτελεσματική».

Ο Σκόπο άρχισε να εξηγεί τη λύση της Κσαρ. Μόνο δυο άτομα στην τάξη έμοιαζαν να καταλαβαίνουν τι λέει. Πέντε-έξι μαθητές άκουγαν χωρίς να πιάνουν το νόημα και οι υπόλοιποι έλεγαν τα δικά τους. Όταν ο δάσκαλος τελείωσε με την εξήγηση, προχώρησε σε άλλο θέμα. Οι μαθητές που μίλαγαν μεταξύ τους έστρεψαν για λίγα δευτερόλεπτα την προσοχή τους στο δάσκαλο και αμέσως ξαναγύρισαν στα δικά τους.

«Θυμάστε τη μαγική φόρμουλα για τις προβολές; Καλό θα ήταν να της ρίξετε πάλι μια ματιά. Είναι απαραίτη-

τη για το σημερινό μάθημα. Θα μελετήσουμε τις μεταμορφώσεις».

Τις μεταμορφώσεις! Η Κσαρ είχε διαβάσει για αυτές σε παλιά βιβλία μαγείας και μάλιστα είχε δοκιμάσει να τις εφαρμόσει, αλλά με μέτρια αποτελέσματα.

«Τι ακριβώς είναι οι μεταμορφώσεις;» ρώτησε μια μαθήτρια που ήταν πρόθυμη, αλλά δυσκολευόταν με τις μαγικές φόρμουλες. «Νόμιζα πως είχαν να κάνουν με την αρχαία μαγεία».

«Πράγματι» είπε ο δάσκαλος. Από ό,τι είχε συμπεράνει η Κσαρ, *αρχαία μαγεία* ουσιαστικά σήμαινε *ανεφάρμοστη μαγεία*. «Μεταμόρφωση» συνέχισε ο Σκόπο «σημαίνει να παίρνεις τη μορφή ενός άλλου ατόμου, ακόμα και τη φωνή του. Πρέπει πρώτα να εκτελεστεί η μαγική φόρμουλα της προβολής, και μετά να ειπωθεί ένα ξόρκι που αλλάζει την όψη. Δεν υπάρχει όμως κάποια μαγική φόρμουλα που να αντιστοιχεί σε αυτό το ξόρκι και κανένας πια δεν ξέρει να το κάνει».

«Κανένας, μα κανένας;» ρώτησε η ίδια μαθήτρια.

«Κανένας απολύτως, ούτε καν η δασκάλα Λουσάρ. Αυτό δεν σημαίνει πως είναι αδύνατο να γίνει, αλλά για να το καταφέρει κάποιος θα πρέπει να μπορεί να επινοήσει ξόρκια και δεν ξέρω κανέναν που να έχει επινοήσει ένα ξόρκι για τις μεταμορφώσεις. Εκατοντάδες χρόνια πριν, η τελική δοκιμασία για να γίνει κάποιος μάγος ήταν να μεταμορφωθεί σε ένα άτομο που δεν του έμοιαζε καθόλου, διαφορετικού φύλου και άλλης ηλικίας. Καθώς οι μάγοι γνώριζαν καλά αυτό το ξόρκι, δεν έγγραφαν ποτέ τη μαγική του φόρμουλα. Η ικανότητα αυτή ήταν καθοριστική για να μπορεί κανείς να θεωρείται πραγματικός μάγος: “Όποιος κατέχει τις μεταμορφώσεις, είναι κιόλας στα μισά του δρόμου” συνήθιζαν να λένε. Είναι κύριος του εαυτού του, των άλλων, του χώρου και των μορφών».

«Μα τότε, πώς ήξεραν με ποιον μιλούσαν;».

«Από τα μάτια. Αυτός που μεταμορφώνεται έχει μάτια που γυαλίζουν, γι' αυτό και οι αρχαίοι ήταν δύσπιστοι προς όσους είχαν τέτοια μάτια. Πάντως δεν ήταν δείγμα καλής διαγωγής να προσποιηθείς πως είσαι κάποιος άλλος».

«Και σε τι χρησίμευε, αφού δεν μπορούσες να ξεγελάσεις κανέναν;»

«Δεν μπορούσες να ξεγελάσεις έναν άλλο μάγο» τόνισε ο δάσκαλος. «Ωστόσο, ήταν μια έξοχη άσκηση. Δυστυχώς» συνέχισε με λύπη, «άλλαξαν τους κανόνες, ώστε να μπορούν περισσότεροι να αποκτήσουν τον τίτλο του μάγου, μιας και υπήρχε έλλειψη αποφοίτων. Από τη στιγμή που οι μεταμορφώσεις έπαψαν να είναι απαραίτητο προσόν, άρχισαν να λησμονιούνται. Πιστεύω πως σήμερα πια κανένας δεν ξέρει να μεταμορφώνεται».

«Αφού κανένας δεν το ξέρει, σε τι χρησιμεύει να το διδαχθούμε;» ρώτησε ένας άλλος μαθητής.

Πάντα υπήρχε κάποιος που ρωτούσε σε τι χρησίμευε αυτό που μελετούσαν. Και πάντα το έκανε με έναν τόνο στη φωνή του που έδειχνε πως ήδη θεωρούσε τη νέα γνώση χάσιμο χρόνου.

Προτού προλάβει να απαντήσει ο δάσκαλος, χτύπησε η πόρτα της βιβλιοθήκης και μπήκε μια ψηλή και γεροδεμένη κοπέλα, με πολύ λευκό δέρμα και ανοιχτά καστανά μαλλιά.

«Λυπάμαι που σας διακόπτω, δάσκαλε. Ο Μέγας Επίτροπος συγκάλεσε συμβούλιο. Είναι επείγον».

«Σε ευχαριστώ, Σίκρα. Λοιπόν, παιδιά, θα συνεχίσουμε αύριο».

Όλοι τον κοίταξαν με μια ανάμεικτη έκφραση έκπληξης και χαράς. Ο δάσκαλος πλησίασε ένα ράφι, πήρε ένα χοντρό τόμο και τον άφησε πάνω στο τραπέζι. «Σε αυτό το βιβλίο θα βρείτε τη μαγική φόρμουλα για τις προβολές. Σας συνιστώ να της ρίξετε μια ματιά». Χαιρέτησε και βγήκε από τη βιβλιοθήκη.

Τι φόρμουλα να ήταν αυτή; Η Κσαρ δεν ήξερε. Ωστόσο, δεν της ήταν δύσκολο να επινοήσει το ξόρκι που άλλαζε την όψη, αυτό που ο Σκόπο έλεγε πως είχε χαθεί.

Υπήρχε μια διαφορά ανάμεσα στο να εκτελείς μια μαγική φόρμουλα και να προφέρεις ένα ξόρκι. Οι φόρμουλες ήταν μια σύντομη λύση για να μη χρειαστεί να προφέρεις τα περίπλοκα μαγικά λόγια που περιλάμβαναν τα ξόρκια. Ουσιαστικά, οι φόρμουλες ήταν ξόρκια που εκτελούνταν πολύ εύκολα, τα οποία επινόησαν οι αρχαίοι, και τα οποία αντιστοιχούσαν σε άλλα πολύ πιο πολύπλοκα. Αν και οι μάγοι αποκαλούσαν ξόρκι την εκτέλεση οποιασδήποτε φόρμουλας, στην πραγματικότητα μόνο τις φόρμουλες ήξεραν να χρησιμοποιούν, συνδυάζοντάς τες μεταξύ τους, ώστε να έχουν διαφορετικά αποτελέσματα. Έτσι, αν κάποια φόρμουλα δεν υπήρχε στους καταλόγους που μάθαιναν από μικροί, δεν ήταν σε θέση να πραγματοποιήσουν το αντίστοιχο ξόρκι –ακόμα κι αν ήξεραν ότι κάποτε το είχε κάποιος καταφέρει.

Η Κσαρ, από την άλλη, είχε το αντίθετο πρόβλημα. Αγνοούσε τις περισσότερες φόρμουλες γιατί, καθώς δεν ήταν μάγισσα, δεν τις είχε διδαχθεί από μικρή. Γι' αυτό και έπρεπε να τα καταφέρει χωρίς αυτές και να μάθει να επινοεί και να προφέρει απευθείας τα δικά της ξόρκια, που ήταν πολύ απλά στην αρχή, αλλά όλο και πιο περίπλοκα με το πέρασμα του χρόνου. Οι λύσεις που έδινε στα προβλήματα ήταν πολύ σύνθετες, ήξερε όμως πως με αυτό τον τρόπο υπήρχε πάντα μια λύση. Σκοπός ήταν, φυσικά, να καταφέρνει κάθε φορά να τη βρίσκει, πράγμα που συνήθως δεν ήταν και τόσο εύκολο.

Είχε επιχειρήσει αρκετές φορές να μεταμορφωθεί και, παρόλο που είχε δει τον εαυτό της στον καθρέφτη με την όψη του ατόμου που είχε επιλέξει, όταν δοκίμαζε να εμφανιστεί μπροστά σε κάποιον γνωστό της, αυτός τη χαι-

ρετούσε με το όνομά της, επιβεβαιώνοντας έτσι ότι το ξόρκι δεν είχε πετύχει.

«Τι ανοησία να προσπαθεί κανείς να κάνει κάτι που είναι αδύνατο να γίνει» ξεφύσηξε ένας μαθητής.

«Ο δάσκαλος είπε πως γίνεται» υποστήριξε η πρόθυμη νεαρή.

«Ναι» γέλασε ένας μαθητής που δεν είχε ακόμα παραδώσει την εργασία του, «στα χρόνια που υπήρχαν ιπτάμενες σκούπες και γυάλινες σφαίρες».

«Ο γέρος τα έχει χάσει» γκρίνιαξε αυτός που είχε ρωτήσει σε τι χρησίμευε η μεταμόρφωση. «Τελευταία, το μόνο που κάνει είναι να εξηγεί ξόρκια που δεν μπορούν να πραγματοποιηθούν. Δεν το έχετε καταλάβει; Στο πρωινό τμήμα δεν εξηγεί τόσο ακαταλαβίστικα πράγματα. Αν δεν είχα προπόνηση μίστρον θα άλλαζα τμήμα. Έχω καλύτερα πράγματα να κάνω από το να χάνω το χρόνο μου με χαζομάρες».

Και βγήκε από τη βιβλιοθήκη. Οι υπόλοιποι δεν άργησαν να τον ακολουθήσουν.

Για μία Κοινή, όπως η Κσαρ, ήταν ακατανόητη η έλλειψη σεβασμού που έδειχναν στο δάσκαλο τα παιδιά των μάγων. Στο κάτω-κάτω, σε αντίθεση με τους μάγους, οι Κοινοί έπρεπε να μελετήσουν για να αποκτήσουν γνώσεις, και όχι απλώς για να περάσουν μια δοκιμασία –που τελικά όλοι την περνούσαν– και να αποκτήσουν έναν τίτλο μάλλον διακοσμητικό. Στο Βέκιον, αυτοί που πραγματικά δούλευαν ήταν οι Κοινοί και η Κσαρ σκεφτόταν πως, αν μπορούσαν να χρησιμοποιήσουν τη μαγεία στη δουλειά τους, θα κέρδιζαν πολύ χρόνο και θα απλοποιούσαν όλες τις διαδικασίες των Τομέων. Αλλά ακόμα και η ίδια τρόμαζε με τις τόσο τολμηρές σκέψεις που έκανε.

Η κατάσταση στο αρχαίο βασίλειο του Βέκιον είναι κρίσιμη. Οι Άγριοι εισβολείς κατευθύνονται προς την Αλεσίρ, την πρωτεύουσα, σπέρνοντας στο πέρασμά τους το θάνατο και την καταστροφή.

Μέσα στη δίνη αυτής της κρίσιμης κατάστασης, ένας προδότης προσπαθεί να αποκτήσει το βιβλίο της Δύναμης, τον ανεκτίμητο μυστικό θησαυρό του Βέκιον.

Μόνο η τολμηρή Κσαρ Ρόαν, μια νέα με μαγικές δυνάμεις τις οποίες κανείς δεν υποψιάζεται πως έχει, μπορεί να βοηθήσει το βασίλειο να αντιμετωπίσει τον πανίσχυρο εχθρό του.

Επισκεφθείτε μας στο Internet:
www.klendarithmos.gr

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΚΛΕΙΔΑΡΙΘΜΟΣ

Βασιλκού 4, Στρόμπος Αττικής, 10440 ΑΘΗΝΑ, Τηλ. 210-5237635

ISBN 978-960-461-302-1

9 789604 613021